

Arrest

nr. 62 420 van 30 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat Mr. M.-A. DEMBOUR, loco advocaat A. ROGGHE, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 14 juni 2010 toe op Belgisch grondgebied en diende dezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 9 december 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hier dezelfde dag nog per aangetekend schrijven van in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. Sinds januari 2008 bent u actief oppositielid van de jongerenpartij van de HHSh (Armenian National Movement). U hebt sinds januari 2008 aan veel manifestaties en bijeenkomsten van de oppositie deelgenomen en bijna iedere keer werd u door de politie opgepakt en werd uw partijkaart verscheurd. Soms werd u voor enkele dagen vastgehouden, terwijl u andere keren dezelfde dag terug werd vrijgelaten. U werd door de politie geslagen en af en toe diende u een boete te betalen. Op 6 april 2010 was er een protestactie te Jerevan met meer dan 20 000 opposanten. Tijdens deze actie werd u samen met andere activisten gearresteerd. U werd meegenomen naar het bureau van de centrale recherchepolitie van Jerevan en u werd er beschuldigd dat u "vanaf" 27 februari 2008 wapens zou hebben uitgedeeld aan de bevolking om zo een machtsverandering te verwezenlijken. De politie legde u een document voor waarin stond vermeld dat A.(...) S.(...), een partijgenoot, verklaarde dat hij samen met u wapens had uitgedeeld. De politie dwong u dit document te ondertekenen, maar omdat u bleef weigeren, werd u geslagen. U verklaarde aan de politie dat u met A.(...) S.(...) enkel in 2009 oppervlakkig contact hebt gehad toen jullie samen cd's hadden uitgedeeld. In de middag van 9 april 2010 werd u door de politie vrijgelaten nadat u een document had ondertekend waarin stond vermeld dat u het land niet mocht verlaten en dat u zich zou aanmelden indien u door de politie wordt opgeroepen. De politie liet u bovendien nog weten dat u er niet makkelijk vanaf zou komen en dat men wel een manier zou vinden om u levenslang op te sluiten. U bent vervolgens naar huis gegaan en u hebt uw echtgenote, K.(...) A.(...) (O.V. 6.636.299), ingelicht over de valse beschuldiging. Uw vader was reeds op de hoogte van uw arrestatie, gezien hij op het partijbureau van Charentsavan naar u had geïnformeerd. Op 10 april 2010 bent u naar het ziekenhuis van Charentsavan gegaan waar u aan een infuus werd gelegd. Diezelfde dag bent u naar huis gegaan en vervolgens bleef u een maand thuis omwille van uw gezondheidsproblemen. U had last van hoofdpijn en een slechte nachtrust. Eind april 2010 hebt u S.(...) K.(...), de voorzitter van de jongerenpartij van de HHSh, over de valse beschuldiging ingelicht. Hij liet u weten dat hij niets voor u kon doen. Op 8 juni 2010 bent u samen met uw echtgenote uit Armenië vertrokken en op 14 juni 2010 bent u in België aangekomen. Diezelfde dag vroeg u asiel aan. In juli 2010 hebt u nog eenmaal telefonisch contact gehad met uw vader in Armenië. Uw vader liet u weten dat de telefoon werd afgeluisterd en het gesprek werd vervolgens onmiddellijk beëindigd.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: de geboorteakte van u en uw vrouw, uw militair boekje, huwelijksakte, twee diploma's van uw vrouw, een badge van het rode kruis van uw vrouw en een Belgisch medisch document. U hebt op het interview op het Commissariaat-Generaal enkel het origineel van het medisch document voorgelegd, aangezien u de overige originele documenten op uw verblijfsadres was vergeten.

B. Motivering

U verklaarde Armenië te hebben verlaten omdat u in april 2010 door de politie van Jerevan ervan werd beschuldigd dat u "vanaf" 27 februari 2008 wapens zou hebben uitgedeeld aan de bevolking. Deze valselijke beschuldiging was gebaseerd op een schriftelijke verklaring van een partijgenoot van u, A.(...) S.(...) (CGVS gehoor 28/10/2010 p.11, 18). Volgens uw verklaringen is het omwille van uw politieke activiteiten dat de politie u valselijk wou beschuldigen. De politie zou op deze wijze immers willen verhinderen dat u als actieve opposant verder blijft deelnemen aan manifestaties en protestacties van de HHSh (CGVS gehoor p.14, 15, 17). U vreest bij terugkeer naar Armenië dat u zal worden veroordeeld voor het uitdelen van wapens en dat u hiervoor levenslang zal worden opgesloten. U denkt eveneens dat u wordt gezocht omdat u Armenië bent ontvlucht en dit terwijl de Armeense autoriteiten u dit in april 2010 hadden verboden (CGVS gehoor p.19, 20).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-Generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden - u zou door de politie van Jerevan valselijk beschuldigd zijn van het uitdelen van wapens aan de bevolking en hierdoor bij terugkeer naar Armenië het risico lopen om levenslang opgesloten te worden, een gevolg van het feit dat u in de periode van januari 2008 tot april 2009 als actief oppositielid van de jongerenpartij van de HHSh vaak aan manifestaties en protestacties hebt deelgenomen - niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-Generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Het Belgisch medisch document dat u op het Commissariaat-Generaal hebt neergelegd wordt niet als een objectief stavingstuk van uw verklaarde asielproblemen aanschouwd. Dit document maakt melding dat u sinds 2008 lijdt aan een posttraumatisch stress-stoornis en stelt zonder verdere duiding dat deze zich uit in angstgevoelens, nachtmerries en hoofdpijn. Het document maakt geen enkele referentie naar eventuele oorzaken van deze aandoening, noch naar de door u verklaarde asielmotieven.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas, toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

De rest van de door u neergelegde documenten, zijnde uw huwelijksakte en de geboorteakte van u en uw vrouw wijzigen voorgaande conclusie niet. Deze documenten bevatten immers enkel informatie aangaande uw persoonlijke identiteitsgegevens en die van uw vrouw en deze informatie wordt door mij niet betwist. Ook uw militair boekje wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen. Dit document handelt immers enkel over uw militaire dienst en wordt hier eveneens niet in twijfel getrokken. De neergelegde diploma's van uw vrouw en de badge van het rode kruis van uw vrouw voegen eveneens geen informatie toe aan het asielrelaas en wijzigen daarom eveneens bovenstaande conclusie niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker laat gelden dat ofschoon het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat uit de informatie waarover het beschikt, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten kunnen ontwikkelen en er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, hij zijn asielrelaas bevestigt. Hij merkt in dit verband op dat hij werd geslagen omwille van zijn politieke activiteiten, dat de politie hem wilde beschuldigen zonder reden en dat hij drie dagen werd vastgehouden. Verzoeker oppert voorts dat hij een medisch document op het Commissariaat-generaal heeft neergelegd, dat, zo merkt hij op, bewijst dat hij lijdt aan een posttraumatische stoornis en stelt dat deze zich uit in angstgevoelens, nachtmerries en hoofdpijn. Volgens hem moet het Commissariaat-generaal rekening houden met dit objectief stavingstuk. Verzoeker werpt vervolgens op dat hij twee nieuwe medische attesten overlegt, met name een attest van dokter K.N. en een kopie van een brief voor een confrater ervan. Hij laat tot slot gelden dat het een objectief element is dat hij aan een posttraumatische stressstoornis lijdt en merkt in die zin op dat hij zich dus kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwt, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.3. De bestreden beslissing, waarin wordt besloten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en hem de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, is gestoeld op de vaststelling dat in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de door verzoeker beschreven ernstige moeilijkheden niet aannemelijk zijn. Uit deze informatie blijkt dat er actueel geen situatie van vervolging om politieke redenen is. Verzoekers relaas dat hij door de politie van Jerevan valselyk beschuldigd wordt van het uitdelen van wapens aan de bevolking waardoor hij bij terugkeer naar Armenië het risico loopt om levenslang opgesloten te worden, een gevolg van het feit dat hij in de periode van januari 2008 tot april 2009 als actief oppositielid van de jongerenpartij van de HHSh vaak aan manifestaties en protestacties heeft deelgenomen, is dan ook ongeloofwaardig. Voorts wordt opgemerkt dat hij geen overtuigende, concrete bewijsstukken aanbrengt die de door hem beschreven ingrijpende problemen bevestigen. Tot slot wordt gesteld dat het Belgisch medisch document dat hij op het Commissariaat-generaal heeft neergelegd niet als een objectief stavingstuk van zijn verklaarde asielproblemen kan worden aanschouwd.

2.4. Om in aanmerking te komen voor de erkenning als vluchteling dient verzoeker aan te tonen dat er in zijn hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. De vrees moet immers niet alleen subjectief aanwezig zijn, maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (cf. RvS 22 april 2003, nr. 118.506). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.5. Te dezen dient te worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. personen die beweren sympathisant te zijn van een oppositiepartij, geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (stuk 13, Landeninformatie, SRB Armenië 14/10/2010, "*Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008*") waaruit blijkt dat politieke opposanten in Armenië weliswaar in verkiezingstijd aan intimidatie kunnen worden blootgesteld, zoals dit onder andere het geval was tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 31 mei 2009 te Jerevan en tijdens de tussentijdse verkiezing van 10 januari 2010, maar dat één keer de verkiezingen en de spanningen die ze met zich meebrengen voorbij zijn, de situatie geleidelijk kalmer wordt en opposanten niet politiek vervolgd worden door de Armeense autoriteiten. De informatie geeft ook aan dat personen die betrokken waren bij de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van 1 maart 2008, alsook hun familieleden, vandaag de dag omwille van hun betrokkenheid bij deze evenementen niets meer te vrezen hebben en zij geen risico meer lopen om gearresteerd en vervolgd te worden, aangezien alle personen die de Armeense overheid in deze context wou aanhouden, reeds gearresteerd werden. Voorts blijkt uit de informatie dat de oppositie de laatste jaren bijzonder actief is op het vlak van organiseren van massamanifestaties en andere protestacties tegen het huidige bewind en dat zij daarbij soms af te rekenen heeft met maatregelen die als belemmeringen kunnen worden omschreven. Zo worden bij sommige protestacties de toegangswegen door de politie geblokkeerd in een poging de mensen te beletten er aan deel te nemen, worden jongeren die zich groepsgewijs naar een betoging begeven opgepakt om ze vervolgens pas na de betoging terug vrij te laten en geldt er een verbod voor de oppositie om te manifesteren op het Vrijheidsplein te Jerevan. Het is ook algemeen bekend dat samenscholingen en betogingen van de oppositie soms tot aanhoudingen kunnen leiden, hetgeen vooral het geval is wanneer er zich incidenten voordoen, doch in het algemeen neemt de politie een eerder terughoudende houding aan. Van een politieke vervolging door de overheid van oppositiesympathisanten en militanten is er, zo blijkt zeer duidelijk uit de informatie, heden in Armenië

evenwel totaal geen sprake. Dit wordt bevestigd door diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties en oppositiepartijen, hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten, met wie het documentatiedienst van het Commissariaat-generaal talrijke discussie over dit thema heeft gevoerd. Zij stellen allen unaniem dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is. Enkel een van hen zijn zelfs uitdrukkelijk de mening toegedaan dat de beweringen als zouden oppositiesympathisanten in 2009 en 2010 te maken hebben met huiszoekingen, met herhaalde aanhoudingen waarbij ze zouden worden mishandeld of met doodsb bedreigingen, niet geloofwaardig zijn. Ze achten dergelijke beweringen leugenachtig of op zijn minst sterk overdreven (stuk 13, Landeninformatie, SRB Armenië 14/10/2010, *"Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008"*, p. 7-8).

2.6. De Raad stelt vast dat verzoeker voormelde objectieve informatie waarop het Commissariaat-generaal zich heeft gesteund niet weerlegt en zelfs geen enkele poging hiertoe onderneemt. Verzoeker beperkt zich louter tot een zeer beknopte herhaling van zijn relaas als zou hij omwille van zijn politieke activiteiten door de politie geslagen zijn geweest en als zou die hem zonder reden willen beschuldigen en hem drie dagen lang hebben vastgehouden. Het louter herhalen van zijn asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Verzoeker brengt geen enkel gegeven aan dat een ander licht zou kunnen werpen op de informatie. Verzoekers ongestaafde betoog is dan ook niet bij machte de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd, te ontkrachten. De vaststelling dat verzoekers vrees elk actueel karakter ontbeert volstaat om hem de vluchtelingenstatus te weigeren. De vraag naar verzoekers geloofwaardigheid is bijgevolg niet langer relevant, zodat het onderzoek van het middel, in zoverre het daarop betrekking heeft, niet tot een andere beoordeling aanleiding kan geven.

2.7. Betreffende het Belgisch medisch document dat verzoeker op het Commissariaat-generaal heeft neergelegd, merkt de Raad op dat de commissaris-generaal, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden, wel degelijk rekening heeft gehouden met dit stuk. Zo heeft de commissaris-generaal verzoeker tijdens zijn gehoor gewezen op het feit dat het medisch attest stelt dat er sinds 2008 PTSD werd vastgesteld, waarop deze antwoordde dat *"Neen dan kan niet; zoiets niet gebeurd"* en, nadat het document hem was voorgelezen, dat *"Ik had niet zo erge stress. Alle sterkste stress vanaf april (2010)"*. In de bestreden beslissing wordt door de commissaris-generaal opgemerkt dat dit document, waarin wordt gemeld dat verzoeker sinds 2008 aan een posttraumatisch stressstoornis lijdt en waarin zonder verdere duiding wordt gesteld dat deze zich uit in angstgevoelens, nachtmerries en hoofdpijn, niet als een objectief stavingstuk van verzoekers verklaarde asielproblemen kan worden aanschouwd. Immers, zo merkt hij dienaangaande op, maakt het document geen enkele referentie naar eventuele oorzaken van deze aandoening, noch naar de door verzoeker verklaarde problemen. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niets tegen deze pertinente overwegingen inbrengt. De vaststellingen van het Commissariaat-generaal betreffende het door verzoeker neergelegde Belgisch medisch document blijven dan ook gehandhaafd en de Raad maakt deze tot de zijne.

2.8. Wat betreft de twee nieuwe, in België opgemaakte medische attesten d.d. 22 december 2010 die verzoeker aan de Raad voorlegt, dient te worden opgemerkt dat de bevindingen die erin zijn opgenomen van de arts die verzoeker heeft onderzocht, gebaseerd zijn op hetgeen verzoeker en zijn vrouw aan hem verklaard hebben, hetgeen duidelijk moge blijken waar in de attesten wordt gesteld dat *"Il semble que, selon le patient, c'est suite aux coups et blessures, maltraitances reçus en Arménie"* en dat *"Il semble qu'il a été maltraité, violoncé par la police en Arménie selon la compagne"*. Deze attesten geven dan ook, niettegenstaande ze gewag maken van allerlei mishandelingen waar verzoeker in Armenië het slachtoffer van zou zijn geweest, geen enkel uitsluitsel omtrent de precieze aanleiding van verzoekers medische problemen, die in deze niet in twijfel worden getrokken. Derhalve vormen zij evenmin een objectief stavingstuk voor de door verzoeker aangehaalde asielmotieven. Verzoeker toont niet aan dat de medische problemen waarmee hij te kampen heeft, zijn ingegeven door redenen in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

2.9. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich beroept op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielfrelaas, merkt de Raad op dat op grond van de informatie die aan het administratief dossier is toegevoegd, dient te worden besloten dat er geen actueel risico op ernstige schade bestaat. De Raad ontwaart in het

administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.10. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij het nemen van de beslissing op onzorgvuldige of onredelijke wijze tewerk zou zijn gegaan. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel werden derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN